

Dosarul nr. 2ra-1691/22
2-21078314-01-2ra-01122022

Prima instanță: (Judecătoria Soroca, sediul Florești) Al. Zadorojniuc
Instanța de apel: (Curtea de Apel Bălți) S. Procopciuc, D. Corolevschi, D. Stănilă

Î N C H E I E R E

28 decembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Mandraburcă Vasile,
reprezentat de avocatul Gubceac Dmitrii,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Mandraburcă
Vasile împotriva Gimnaziului s. Cașunca, raionul Florești cu privire la anularea
ordinului, restabilirea la locul de muncă, încasarea salariului mediu pentru absența
forțată de la muncă și încasarea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 16 iunie 2022,

c o n s t a ț ă :

La 26 mai 2021, Mandraburcă Vasile a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Gimnaziului s. Cașunca, raionul Florești cu privire la anularea ordinului,
restabilirea la locul de muncă, încasarea salariului mediu pentru absența forțată de
la muncă și încasarea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii, Mandraburcă Vasile a menționat că prin sentința
Judecătoria Soroca, sediul Florești din 26 octombrie 2020, a fost recunoscut
vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 175 din Codul penal și
condamnat la 4 ani de închisoare în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 85 din Codul penal, la pedeapsa aplicată prin noua sentință s-a
adăugat partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoria Florești
din 19 martie 2012, stabilindu-i definitiv o pedeapsă sub formă de 5 ani și 2 luni
închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de
dreptul de a ocupa funcții de conducere în cadrul unor Asociații de Economii și
Împrumut pe un termen de 2 ani și cu privarea de dreptul de a ocupa anumite
funcții sau de a exercita o anumită activitate în cadrul Ministerului Educației,
Culturii și Cercetării pe un termen de 5 ani.

Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 09 martie 2021, a fost casată sentința Judecătorei Soroca, sediul Florești din 26 octombrie 2020 și pronunțată o nouă hotărâre, prin care Mandraburcă Vasile a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 175 din Codul penal și s-a aplicat pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, iar în temeiul art. 90 alin. (1) din Codul penal, pedeapsa a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 4 ani.

Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 12 octombrie 2021, a fost casată integral decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 09 martie 2021, cu restituirea cauzei la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

De asemenea, a specificat că dosarul penal se află pendinte în procedura Curții de Apel Bălți.

Astfel, prin ordinul Gimnaziului s. Cașunca, raionul Florești nr. 62 din 26 octombrie 2020, a fost suspendat contractul individual de muncă în temeiul sentinței Judecătorei Soroca, sediul Florești din 26 octombrie 2020 și art. 76 lit. g) din Codul muncii.

La 08 aprilie 2021 s-a adresat pârâtului cu o cerere, prin care a solicitat anularea ordinului de suspendare cu restabilirea în funcție, care prin răspunsul din 14 aprilie 2021 a fost respinsă.

Reclamantul Mandraburcă Vasile a solicitat, inclusiv prin cererea de concretizare a pretențiilor (f. d. 5657), anularea ordinului Gimnaziului s. Cașunca, raionul Florești nr. 62 din 26 octombrie 2020, restabilirea la locul de muncă, încasarea salariului mediu pentru absența forțată de la locul de muncă și încasarea sumei de 100 000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

Prin hotărârea Judecătorei Soroca, Sediul Florești din 02 decembrie 2021, s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Mandraburcă Vasile.

Pentru a se pronunța astfel, prima instanță cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că între Mandraburcă Vasile și Gimnaziul s. Cașunca, raionul Florești, a fost încheiat contractul individual de muncă.

De asemenea, instanța a stabilit că prin ordinul nr. 62 din 26 octombrie 2020, a fost suspendat contractul individual de muncă încheiat cu Mandraburcă Vasile în temeiul sentinței Judecătorei Soroca, sediul Florești din 26 octombrie 2020, și a art. 76 lit. g) din Codul muncii.

Astfel prin sentința Judecătorei Soroca, sediul Florești din 26 octombrie 2020, Mandraburcă Vasile a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute la art. 175 din Codul penal cu stabilirea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar semiînchis.

În baza art. 85 Cod penal, la pedeapsa aplicată prin sentința respectivă, i s-a adăugat partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătorei Florești din 19 martie 2019, astfel stabilindu-i-se definitiv lui Mandraburcă Vasile o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani și 2 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate în cadrul Ministerului Educației, Culturii și Cercetării pe un termen de 5 ani.

Instanța de fond a apreciat critic argumentul reclamantului precum că, odată ce prin decizia Curții de Apel Bălți nu a fost aplicată pedeapsa complementară, urma a fi anulat ordinul nr. 62 din 26 octombrie 2020.

La speță, instanța a relevat că până la momentul finalizării examinării cauzei o decizie finală ce poate fi pusă în executare pe cauza penală nu este, prin urmare temeinicia ordinului nr. 62 din 26 octombrie 2020, nu poate fi pusă la îndoială.

Respectiv, ordinul nr. 62 din 26 octombrie 2020, emis în temeiul art. 76 lit. g) Codul muncii privind suspendarea contractului individual de muncă cu Mandraburcă Vasile, nu întrunește careva condiții de a fi anulat.

Astfel, la emiterea ordinului contestat au fost respectate toate prevederile legislației muncii, astfel acesta este unul legal și întemeiat.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 16 iunie 2022, s-a respins apelul declarat de Mandraburcă Vasile și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Soroca, Sediul Florești din 02 decembrie 2021.

La 11 noiembrie 2022, Mandraburcă Vasile, reprezentat de avocatul Gubceac Dmitrii, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești cu emiterea unei noi încheieri, prin care acțiunea să fie admisă.

Recurentul Mandraburcă Vasile, în motivarea recursului a invocat că la emiterea deciziei instanței de apel, au fost aplicate eronat normele de drept material, fapt ce a dus la emiterea unei decizii ilegale.

Totodată, recurentul a specificat că nu au fost constatate și elucidate pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei.

La speță, a relatat că ordinul de suspendare a fost emis cu încălcări, or, începând cu perioada în care cauza penală a fost restituită la rejudicare, a activat în funcție și a beneficiat de toate drepturile salariale, nu a admis nici o încălcare.

În acest sens, a menționat că ordinul de suspendare este nemotivat.

Totodată, recurentul a invocat ilegalitatea încheierii instanței de apel din 16 iunie 2022, prin care s-a respins cererea cu privire la suspendarea cauzei, deoarece suspendarea cauzei este obligatorie până la pronunțarea definitivă a deciziei pe cauzei penale.

La 01 decembrie 2022, instanța de recurs a expediat în adresa intimatului copia recursului, fiind recepționat de către Gimnaziul s. Cașunca, raionul Florești la data de 09 decembrie 2022 conform avizului de recepție (f. d. 151).

La 27 decembrie 2022, prin intermediul oficiului poștal, Gimnaziul s. Cașunca, raionul Florești a depus referință la recursul declarat de Mandraburcă Vasile, prin care a solicitat să fie considerat ca inadmisibil.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Bălți a emis dispozitivul deciziei la 16 iunie 2022, iar decizia motivată a fost recepționată de recurent la 16 septembrie 2022 conform avizului de recepție (f. d.140).

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 11 noiembrie 2022, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinînd temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea

statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Mandraburcă Vasile, reprezentat de avocatul Gubceac Dmitrii, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Mandraburcă Vasile, reprezentat de avocatul Gubceac Dmitrii.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Mariana Pitic

Victor Burduh